हरिभितिप्रदं ज्ञानं मृतिदं ज्ञानमीपितं॥ ६॥ योगय्कां च यज्ज्ञानं ज्ञानं यत्सि द्वदं तथा। संसार्विषयज्ञानमेव पञ्चविधं सातं॥ ७॥ आश्रमाणां समाचारं तेषां धर्मपरिष्कृतं। विधवानाच्च भिच्नणां यतीनां ब्रह्मचारिणां॥ ८॥ प्रजाविधानं कृष्ण्य तत्स्तोचं कवचं मनं। परश्चर्याविधानच सर्वाहिकमभी पितं॥ १॥ जीवकर्मविपाकच कर्ममलिकनां। संसारवासनां कां वा लक्ष्यां प्रकतीशयोः ॥ १०॥ तयोः परं वा किं वस्त तस्यावतारवर्णनं। को वा तदंशः कः पूर्णः परिपूर्णतमञ्च कः ॥ ११॥ नारायणिकवचं सभद्रप्रवराय च। यहत्तं किं तद्वेश तदाराध्यं प्रयत्नतः॥ १२॥ 'मया ज्ञानमनापृष्टं यद्यद्स्ति स्रोत्तम। तन्मे कथय तत्त्वेन मामेवान्य्रहं कुरू॥ १३॥ गरोश्व ज्ञानोद्धिर्णात् ज्ञानं स्थान्मन्त्रतन्त्रयोः। तत्तन्त्रं स च मन्त्रः स्याद्यतो भित्तरधोक्षजे॥ १४॥ ज्ञानं स्यादिद्धां किञ्चित् वेद्याखानचिन्तया। खयं भवान् वेदकत्ती ज्ञानाधिष्टा हदेवता॥ १५॥ नारदस्य वचः श्रुत्वा सिस्मितः पर्व्वतीपतिः।

भयाज्ञानाद एष्टं यत् T. M.